

ՔՍԱՆՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ԱՐԵՎԿ

ՀՐԵՄԱԿԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարեկան 6 ռուբ. Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлисъ, Редакция «Мшакъ». Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak». Տէլէֆօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (բացի կիրակի եւ առն օրերից).

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ. Տէլէֆօն № 253.

ԲՈՎԱՆԴԱՎՈՒԹԻՒՆ

Լուրջ հետազոտութեան պահանջ.—Ներքին Տեսչութիւն. Մամուլ. Օպերային ներկայացումները. Նամակ Ալաշքալաքից. Նամակ Սպանիայից. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Արտաքին լուրեր.—Հեռագրիչներ.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նամակներ և արձիւն ակերից.

ԼՈՒՐԶ ՀԵՏԱԶՕՏՈՒԹԵԱՆ ՊԱՀԱՆՋ

Կովկասեան նաւթագործութեան լրնջման հարցը վերջին ամիսներում ասանձին նշանակութիւն են ստացել առևտայ արդիւնաբերական շրջաններում: Քարածխի թանկանայրը և առհասարակ վառելիքի պակասութիւնը ուժգին կերպով աւելացրին նաւթի և նաւթային մնացորդների սպառումը: Ասպարէզ եկամտ կարեւոր հարց, թէ ի՞նչ միջոցներ պէտք է գիտնել, որպէս զի նաւթարդիւնաբերութիւնը ընդարձակվի և կարողանայ բաւարարութիւն տալ այն մեծ պահանջին, որ նկատվում է վառելիքի վերաբերութեամբ: Այժմ պարզվեց, որ Բագուի նաւթային արդիւնագործութիւնը իր գոյութեան քսանհինգամեայ յօբելանայից յետոյ անգամ դեռ շատ քիչ գիտնական նիւթ է ժողովել նաւթային հողերի յատկութեան և նաւթային ստորերկրայ պաշարների գրութեան մասին: Կեռ բացայայտված չեն բաւարար կերպով այն յարաբերութիւնները, որ գոյութիւն ունեն հողի շերտերի և նրանց մէջ պարունակվող նաւթի, ջրի և գազերի մէջ: Նաւթահանքերի շահագործութիւնը առաջ է գնում խորխորաման գրութեան մէջ և շատ նաւթահողեր վերջանում են միայն այն պատճառով, որ

մարդիկ չը գիտեն ժամանակին օգտվել նաւթային շերտից, կամ անցնում են նրանք այդ շերտը կամ չեն հասցնում նրանք իրանց գործը մինչև այդ շերտը: Շատ անգամ լաւ նաւթաբեր հողեր գտնուածութեան են տրվում, իսկ նրանց կից գտնվող աննաւթաբեր հողերի վրա աննրբապատակ և գուր տեղը վաճառվում են հարկեր հազարներ և միլիոններ: Համարձակ կարելի է սասել, որ Բագուի հարաւորութեան մի խոշոր մասը իւրաքանչիւր տարի վաճառվում է անաճող փորձերի վրա: Եւ եթէ առհասարակ այդ մեծ գոհները աչքի չեն ընկնում՝ այդ այն պատճառով է, որ նրան հակակշռում է ուրիշ տեղերի աճող և առատ նաւթաբերութիւնը:

Մասնագետների և վարչական անձանց շրջաններում այժմ նորից յարուցվել է նաւթային արդիւնաբերութեան գիտնական հետազոտութեան հարցը: Մարդաբաղակների ամսագրիները և լրագրիները նուիրում են լուրջ յօդուածներ այդ առարկային և յոյս են յայտնում, որ պետութիւնը միացած գիտնական հաստատութիւնների և տեղական արդիւնաբերական հիմնարկութիւնների հետ կը ձեռնարկեն այդ կարեւոր գործին և այդպիսով կը զարգացնեն նաւթային արդիւնագործութիւնը, ազատելով շահագործողներին իրար ծախքերից և զոհողութիւններից:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Հասարակական բարեգործութիւնը նկատի

ունի աղէտներից դժբաղդացածներին պատուաբար: Շատ են այդ աղէտները. կարելի է միթէ թել այն բոլոր հարուածները, որոնք մարդկութեան շարքերում առաջացնում են զուներ: Հարուածների և զոհերի թւում կանգնած են նաեւ—որքան դա առաջին հայեցողից անհնական երեւայ—ծնողները և երեխաները: Այժմ, մարդասիրութիւնը ստիպված է պաշտպանել և հարազատ երեխաներին հարազատ ծնողների ձեռքից: Անգլիայում 1884 թւականից գոյութիւն ունի «Երեխաներին պաշտպանող ազգային ընկերութիւն»: Ընկերութեան հիմնողները շատ լաւ էին ըմբռնել, թէ ինչ ահագին ստպարէզ կայ այդ տեսակ բարեգործութեան առաջ: Տարբ տարվայ ընթացքում ընկերութիւնը ստացաւ անաղին ծաւալ և տարածեց իր գործունէութիւնը ամբողջ Անգլիայում և Իրլանդիայում: Անբարեխիղճ, կամ, ինչպէս սասում են, զազան ծնողների թիւը այնքան մեծ է, որ տարբ տարվայ միջոցում ընկերութիւնը օգնել է 109,364 երեխաների 17 տարեկանից ցած հասակում: «Съвер. Курьеръ» լրագրիւրը բերում է ընկերութեան տասնամեայ հաշիւից հետեւեալ կտորը, որ ամենից լաւ պարզում է թէ նրա գործունէութեան եղանակը և թէ այն աղէտները, որոնք թշուառ երեխաների վրա են թափվում:

Թող ընթերցողը երեւակայէ երեխաների մի երկար շարք (199,366), որ անցնում է նրա առջեւ, և թող նա ուշադրութեամբ նայէ իւրաքանչիւր երեխային. այդ ժամանակ նա յոտաուրապէս հասկացողութիւն կը կազմէ մանկական տանջանքների այն գումարի մասին, որի հետ ընկերութիւնը ստիպված էր գործ ունենալ իր գործունէութեան առաջին տասնամեակում: Առաջին 25,437 երեխաները ֆիզիքական բնութիւնների զոհեր են, բռնութիւններ, որոնց համար գործիք են ծառայել միս տապակելու ամաններ, կոշիկներ, թիւեր, փոկ, կրակ, եռաց

լուծ ջուր—մի խօսքով այն ամենը, ինչ մի յայտնի վայրկեանին նրանց կողմից և վրէժխնդիր ծնողների ձեռքէ է ընկել: Դրանք զուներ են, որոնց մարմինները ծածկված են ուռուցքներով, վէրքերով, վիրակապներով և սպեղանիներով: Այնուհետեւ գալիս են կատարեալ անուշագործութեան և քաղցածութեան զոհերը, 62,887 երեխաներ, որոնք ծածկված են ցեխով, խոցիքով, բշտիկներով, որոնք զոգում են ցրտից, հազած են ցնցոտիներ, կիսամերկ են, գունատ, ուժաստատ, վշտահար, սոված, մահամերձ: Նրանցից չատերին ձեռքերի վրա պահում են հիւանդպահ կանայք: Ապա գալիս են 712 դիակներ, անգութ վարմունքը վերջացել է այս երեխաների համար մահուամբ: Դրանից յետոյ գալիս են 12,663 փոքրիկ արարածներ, որոնք դատապարտված են տանջանքների այն նպատակով, որպէս զի գրաւեն փողոցի ծոյլ և անգութ բարեգործութիւնը (օտորմութիւն տալը) դէպի այն մարդկանց կողմը, որոնք այդ երեխաների գունատութեան, նիհարութեան և հաղի պատճառն են: Այս գոհների մեծամասնութիւնն էլ չէ կարողանում ման գալ: Այնուհետեւ մեր առջեւով անցնում են 4,460 աղջիկներ, մարդկային հրէշների անսահման կրքերի զոհեր: Վերջապէս գալիս են 3,205 փոքրիկ սարուկներ, որոնք լծված են անյարմար, վնասակար և վաճառարար պարագաներով, որոնք աշխատում են չափազանց մանր լուծի տակ, տանջվում են գնահատան բռնութիւններից և անպթութիւններից: Երեխաների այդ ամբողջ շարքը 60 մղոն երկարութիւն ունի, և հարկաւոր է 25 ժամ, որ նա անցնէ ձեր առջեւով: Այս տխուր ու ահաղին շարանը դեռ ընկերութեան խնամած երեխաներից են կազմված. իսկ որքան թշուառներ չեն երեւանցի մարդասիրութեան աչքին: Եւ այսպէս է միայն Անգլիան: Կարող ենք, ուրեմն, երեւակայել թէ աշխարհի վրա ամեն օր որքան տանջանքներ

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ՆԱՄԱԿՆԵՐ ԽՐԻՄԻ ԱՓԵՐԻՑ

Орхидея аюиарсн Ктo видѣлъ, гдѣ роскошно природы Оживлены дубравы и луга, Гдѣ весело шумять и бѣгутъ воды И мирные ласкаютъ берега, Гдѣ на холмы, подъ лавровые своды, Не смѣютъ лечь угрюмые снѣга? Все мило тамъ красую безмятежною, Все путника шныгаютъ и манитъ, Повсюду трудъ веселый и прилежный Сады татаръ и явны богатитъ, Холмы цвѣтутъ, и въ листьяхъ виноградъа Виситъ янтарь, ночныхъ пировъ отрада. Пушкинъ

Բանաստեղծի այդ օգեղմայլ տրամադրութիւնը, այդ խորին հիացող հասկանալու համար, պէտք է աչքով տեսնել այն աշխարհը, այն վայրերը, որոնց նուիրված են Պուշկինի օգեղուն առղերը: Եւ միայն Պուշկինին չէ, որ օգեղորկ է գեղատեսիլ Տաւրիդան—Ան ծովի ափին բանաստեղծեան անփութութեան տարածված այդ յաւերժահարը, որ իր միջոցով, միշտ ծաղկուն դէմքով գիրք-ցերեկ նայում է ծովի հայրուն: Խրիմին են նուիրված հռչակաւոր լին բանաստեղծ Միցկևիչի մի շարք յայտնի բանաստեղծները, որոնց մէջ այնպիսի յափառակութեամբ և կենդանի գոնիբարով նկարագրված են թերակող նշանաւոր, ուշագրաւ վայրերը: Խրիմի հրաշալիքներն են, որոնք ծովի շքեղ երեւոյթների հետ շողկապված, միջքան յաճախ հանդէս են գալիս Այվազովսկու կտաւի վրա, կենդանագիր պատկերանում են հանձարեղ նկարչի վրձինի տակ: Թէ չեմ յիշում երկրորդական ու երրորդական շատ առաւ բանաստեղծներին, նկարիչներին

նաեւ օտարագիր տուրիստներին, որոնց օգեւորութեան, գովեստների աղբիւր է եղած այս օրհնեալ աշխարհը:

Անմաս չէ մնացած Խրիմի իր փարթիւմ ընտելութեամբ ու բանաստեղծական գրաւորութեամբ նաեւ առևտայ երաժշտական գրականութեան մէջ: «Գրիչներ Խրիմում», «Յիշողութիւն Խրիմի մասին», «Իտալիկների ստուերներում», «Հարաւի երկնքի տակ», «Գրիչներ Ալուպլայում», «Լուսնեակ գիշեր Գուրգուֆում»—այդ և զըրանց նման բազմաթիւ բովանդակ, երաժշտական երկեր ու էպիգրամներ, բոլորն էլ կապված են Խրիմի փայլի ու թովանքի հետ: Եւ իբրեւ, երբ ընկզմում են այս դալարազարդ աշխարհի ծոցը, երբ ձօտիկից են տեսնում նրա բնութեան գեղն ու զարդը, երբ հոգիդ անմիջապէս ճաշակում է նրա քաղցրութիւններն ու հրաշալիքները—տպաւորութիւնը խոր է և անմոռանալի:

Ինձ շատ անգամ պատահել է լսել համեմատութիւններ Խրիմի և Կովկասի վերաբերմամբ: Ոմանք առաւելութեան դափնին տալիս են կովկասեան ընտելեան (ի հարկէ, գլխաւորապէս վարդիկովկազեան ճանապարհի սքանչելիքներին), իսկ ոմանք էլ—Խրիմի ընտելեան: Երկուսն էլ հաւասարապէս սիրելով կասեմ, որ այդ համեմատութիւնները սխալ են: Այդ երկու աշխարհների ընտելիւններն իսկապէս անհամեմատելի են, անքան նրանք տարբերվում են իրարից: Ամեն մէկը նրանցից ունի իր ուրոյն գոյնն ու յատկութիւնը, իր առանձին շուքն ու պատկերաւորութիւնը: Մէկը՝ հսկայ, միւսը՝ նազելի, մէկը՝ ապշեցնող, միւսը՝ ազգաբաւանաս մեծութեամբ, իր վիթխարի տեսքով: միւսը՝ նուրբ, ջնքոյլ և գուրգուրելի իր փափկութեամբ, իր փաղաքշէլ մեղմութեամբ: Լերմոստովի «Իւեր», այդ «Երիտման ոգին», այդ «Երկնքի թշնամին» ծընվել է Կովկասի նոյնպիսի դիւական, նոյնպիսի հզօր ընտելեան ծոցում: Նազելի Խրիմը, նրա ջնքոյլ ընտելիւնը կարող էր միայն հեղուցեան, հաշտութեան բարդի օգիւծնել ինչպէս թեան, հաշտութեան բարդի օգիւծնել ինչպէս Խրիմը և շարունակվում է իր կենսը:

կու աշխարհներն էլ, բայց ուստի ասած՝ «Есть дѣлѣ въ своемъ родѣ»:

Ամբողջ ամիսներ արբերով Խրիմում, եւ միջոց ունենայլ ձօտիկից գիտելու ու ճանօթմանալու Խրիմի համարեա ամբողջ հարաւային ափերի հետ: Եւ իսկապէս հէնց այդ հարաւային ափերն են, որ այնքան և՛ գրաւիչ են, և՛ բանաստեղծական գեղեցկութեան հոշակ են վայելում: Եստա, Գուրգուֆ, Ալուպլա, Սիւնջիլդ—այդ բոլոր գեղանկար վայրերը, որոնք իբրեւ կուրորաններ, տարին տաններկու ամիս այնքան բազմութիւնն են գրաւում Ռուսաստանի գնահատան ծայրերից, բոլորն էլ փոխված են Խրիմի հարաւային ափերում: Հարաւային ափերն են բնում և կայսերական տան պատկանող լայնածաւալ ու հոյաշէն ամարանոցները՝ Լիվադիա, Օրէանդա, Այ-Թօօր, Երէկիլի և արքունական կալուածները՝ Մասանդրա, Նիկիտակից այդին, անտառային վարչարան և այլն: Եւ ամեն տեղ, ուր ոտք են դնում, ամեն մի անկիւն, ամեն մի վայր այս օրհնեալ աշխարհում ունի իր առանձին շուքն ու փայլը:

Խրիմի թերակղզին բաժանված է երկու գլխաւոր մասերի՝ տափաստան և լեռնային մասեր, որոնց միջասանձանը կազմում է արեւելից արեւմուտք տարածվող Տաւրիկեան լեռնաշղթան: Որքան տափաստան մասը աղքատ ու անարգաւանդ, նոյնքան լեռնային մասը, որ զտրվայրներով, թեքաղբի իջնում է դէպի Ան ծովը, առատ է և՛ բուսականութեամբ, և՛ զովաշունչ է, և՛ բերրի ու պլուտաշատ: Եւ հաւ հէնց այդ մասումն է պարփակված թերակղզու նշանաւոր «հարաւային նութեան է համնում այստեղի բուսականութիւնն ու պտղաւէտութիւնը: Ծառերի, ծաղիկների, մրգերի ու պտուղների սր տեսակն ուղեւ, կարող էք գտնել այստեղ և այն՝ մենայն առատութեամբ: Ամենանուրբ բոյսն անգամ, չորհիւ բարեկցաւոր հողին և կլիմայական պայմանների՝ այստեղ ազատ աճում, զարգանում և շարունակվում է իր կենսը:

Իտալի, ձիթենի, թիւնի, թթենի, նուննի, արմաւենի, մազնոյխա, ուռնի, կիպարիս և այլ տեսակ-տեսակ բոյսեր ու տունկեր՝ կանաչ, անձայր գորգի պէս՝ ծածկում են Խրիմի ամբողջ հարաւային ափերը, մասնաւանդ ծովեզրեայ մասերը: Իսկ տանձը, խնձորը, խաղողը, դեղձը, ծիրանը, կիտաւը, սալորը, սերկուլը, նուշը, չաղանկար, հունը և այլ բլբլգեր ու պտուղներ ու իրանց բազմատեսակութեամբ ուղղակի ապշեցնում են մարդուն: Օրինակ՝ տանձի տեսակները այստեղ համնում են մօտ 350-ի. խնձորինը—300-ի, խաղողինը—Նիկիտակից պղում մօտ 150-ի և այլն: Նշաւաւոր են Խրիմի և դարեւոր, լիւսուտ անպտուղները, որոնք պատում են լեռնալանջերի աւելի վերին մասերը և մի տեսակ դարեւոր վկաներ են թերակղզու խորին, անյիշելի անցեալի: Օրինակ՝ բարձրաբերձ Բայդարի հովտում, «Այու-դաղ» (Արվ-լիւր) կոչվող սարի մօտերքին կայ մի ընկուզենի, որի անցալը հաշուում է աւելի 2000 տարի: Այդ ծառը, ինչպէս ասում են, տարեկան հարիւր հազարի չափ ընկուզ է տալիս և հինգ թամբար ընտանիք է կերակրում իր եկամուտով:

Գալով Խրիմի կլիմային, մասնաւանդ հարաւային ափերում, այդ կլիման չափազանց ջերմ, գեղեցիկ ու բարեբեր է: Բուսական առատութիւնը, հարաւային արեւակի մշտաբաշխ լոյսն ու ջերմութիւնը, թոյլ և թուուցիկ ձմեռայ կարճատեւութիւնը, ծովի և լեռնային օդերի միախառնութիւնը ստեղծել են այնպիսի կլիմայական պայմաններ, որոնց ամբողջարարութիւնը ու բուժիչ աղբեցութիւնը ակնհերեւ և անհերքելի է:

Խրիմի թերակղզին վաղուց է, որ իբրեւ բուժավայր, յայտնի է եղած և՛ իւրաքանչիւր տարի տասնեակ հազարներով մարդ է գրաւում իր ծոցը, մասնաւանդ թոյլ կրճի և թուաբարտի տէր հիւանդներ: Այ. Ծառուբեան Ե Ե Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

